

diskutere, hvordan fremtidens styrkemål skal være. Det synes jeg må være interessant for De Radikale at binde sig til et synspunkt på det her tidspunkt.

Jeg har også tidligere hørt bl.a. hr. Hans Engell have voldsomme indvendinger imod, at man tog beslutninger på nuværende tidspunkt, hvor Forsvarskommissionen endnu ikke havde afsluttet sine konklusioner og lavet sin betænkning. Vi er i gang med at tage en ganske vidtgående beslutning nu, der på helt afgørende vis vil binde også Forsvarskommissionen til, hvordan fremtidens sikkerhedspolitik skal formes.

Oplutningen var ikke voldsom. Vi må nu i udvalget prøve at få besvaret nogle af de spørgsmål, der hænger, men jeg skal sige tak for debatten.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg har forstået, at det, SF ønskede at diskutere, var en omvendt beslutningsprocedure. Og lad mig nu først sige, at den beslutningsprocedure, der er valgt her, simpelt hen er dikteret af de faktiske forhold af praktiske hensyn, således at korpset kan være etableret, i det øjeblik Polen bliver medlem af NATO. Det er grunden til, at vi har valgt den fremgangsmåde. Vi har ikke ønsket at gøre noget omvendt, men vi har valgt at gøre det, sådan at det er hensigtsmæssigt.

Når vi taler om omvendt beslutningsprocedure, så er der i hvert fald en ting, der ikke er omvendt, og det er SF, fordi den debat, SF ønsker, er jo i virkeligheden ikke, om vi anvender de penge rigtigt. Sådan er det ikke. Nej, det, SF ønsker at diskutere, er den debat, vi faktisk har haft for ikke så lang tid siden, nemlig om optagelse af nye medlemmer i NATO. Den er vi selvfølgelig parat til at tage til hver en tid med SF. Man behøver såmænd ikke nogen speciel anledning til det. Og SF kunne også have stillet det spørgsmål direkte, hvis det var det, man ville diskutere en gang til. Men det har ikke ret meget med det beslutningsforslag at gøre, som SF har fremsat her. Det er det, der er omvendt.

Jeg følte mig også lidt i en omvendt verden. Man talte engang i historien om den hellige alliance. Jeg er lige ved at sige, at her så vi igen den uhellige alliance, nemlig SF og Dansk Folkeparti hånd i hånd. Jeg ved ikke, om det er et mønster. Jeg håber i hvert fald ikke, at det er det i forsvarsspørgsmål, hverken for SF eller for Dansk Folkeparti, men jeg synes, at det var lidt påfaldende, at vi en gang til kom til at se de to partier på samme side i de her spørgsmål.

Endelig vil jeg godt sige til Det Radikale Venstre og hr. Jørgen Estrups ønske om at vide noget mere om indholdet, at det er vi selvfølgelig helt parat til at drøfte. Det har ikke på noget tidspunkt været skjult, og vi har også udførligt orienteret både i Udenrigspolitisk Nævn og i forhold til Forsvarsudvalget omkring udviklingen af dette projekt. Vi kommer jo også tilbage til en diskussion i Folketinget. Vi behøver ikke SF som foranledning til det. Vi vil meget gerne også selv lægge op til en diskussion om det, når man når frem til det tidspunkt, hvor vi igen skal tage endelig stilling til opgaver, hvilke danske enheder der skal tilmeldes osv. Så jeg kan roligt give hr. Jørgen Estrup et tilsagn om, at det vil ske, og det vil oven i købet ske på regeringens egen foranledning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, at en forsvarsminister altid vil være optaget af alliancemuligheder. Det ligger så at sige i bestillingen.

Men må jeg ikke godt sige, at forsvarsministeren sagde, at nu oplevede man en gang til alliancen mellem SF og Dansk Folkeparti. Jeg sad og grundede over, om jeg kan komme i tanke om nogen tidligere alliance, fordi det måtte der jo ligge i udtrykket »en gang til«. Nu kan det være, at min hukommelse er dårlig, men jeg kan ikke huske det. Jeg kan simpelt hen ikke huske, at vi på noget tidspunkt i forsvarsspørgsmål i øvrigt har stået sammen med Dansk Folkeparti, og jeg efterlyser, at forsvarsministeren kommer med det eksempel eller de eksempler.

Sagen er jo, at vi har støttet, når det gjaldt Bosnien, vi har støttet, når det gjaldt Vestsahara osv. Det har vi gjort ud fra, at vi er et internationalt orienteret parti, der mener, at den danske opgave ikke standser ved hverken Dannevirke eller Kronborg, i modsætning til Dansk Folkeparti. Men jeg efterlyser et eksempel.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Må jeg godt sige til forsvarsministeren, at vi er positivt indstillet over for, at vi etablerer det samarbejde med Polen og Tyskland, og det har vi ikke sagt nej til. Vi har bare ment, at det forslag indebærer, at aktstykke nr. 170 skal trækkes tilbage, og at vi finder en anden måde at finansiere tingene på, så det ikke går direkte fra dansk forsvarsområdes byggerier.